

[Justitsministeren.]

prostitution i højere grad end den heteroseksuelle fremmer asocialitet, herunder kriminalitet — og at den fremmer en alvorligere asocialitet. Men dels er grundlaget for denne vurdering usikkert, dels er det diskutabelt, om en sådan vurdering burde accepteres som tilstrækkeligt grundlag for kriminalisering.

Jeg vil gerne tilføje, at der efter min mening ikke bør lægges skjul på, at ophævelsen af § 230 kan medføre en svækkelse af indsatsen mod den homoseksuelle prostitution. Ophævelsen indebærer for så vidt et krav om øget indsats på andet grundlag, herunder loven om børne- og ungdomsforsorg.

I pornografireglerne i § 234 foreslås forholdsvis vidtgående ændringer.

I den oprindelige udformning fra 1930 indeholdt straffeloven kun den pornografiregel, som nu findes i § 234, stk. 1, hvis hovedbestemmelse er et forbud mod at offentliggøre eller udbrede utugtige skrifter og billeder. I 1939 blev reglerne skærpet ved indsættelsen af stk. 2 og 3. Stk. 2 er en straf forhøjelsesregel, hvorefter overtrædelser, der begås i erhvervsmæssigt øjemed, i almindelighed skal straffes med frihedsstraf. Stk. 3 kan betegnes som en udvidelse af det pornografibegreb, som indeholdes i stk. 1; efter stk. 3 kan der straffes for offentliggørelse eller udbredelse af skrifter og billeder, der — som det siges — „uden at de kan anses for egentlig utugtige, udelukkende må antages at have forretningsmæssig spekulation i sanselighed til formål.“

Den offentlige diskussion omkring pornografireglen, som udviklede sig i begyndelsen af 1960'erne, viste efter min mening en sådan usikkerhed med hensyn til reglens rækkevidde og begrundelse, at det var rigtigst, at spørgsmålet om ændring af reglen blev taget op til behandling af straffelovsrådet.

Straffelovsrådet har nu afgivet en ret omfattende betænkning om spørgsmålet.

Rådet har heri givet en redegørelse for de synspunkter, der kan antages at blive anset for relevante for en stillingtagen til spørgsmålet om lovændring og indsamlet materiale til belysning af disse synspunkter, bl. a. ved kontakt med den kriminologiske, psykiatriske, psykologiske, sociologiske og pædagogiske sagkundskab.

På dette grundlag har rådet afgivet indstillinger om ændring af § 234.

Efter det foreliggende lovforslag ophæves § 234, stk. 2 og 3, som jeg omtalte før. På dette punkt bygger forslaget på en enstemmig indstilling fra straffelovsrådet. Straf forhøjelsesreglen i stk. 2 er unødvendig. Om reglen i stk. 3 gælder, at den har en uheldig udformning og kun har haft en ret begrænset praktisk betydning.

Medens jeg går ud fra, at spørgsmålet om gennemførelse af de ændringer, jeg her har omtalt, ikke vil give anledning til større diskussion, er jeg helt klar over, at jeg med forslaget om ændring af stk. 1 berører et kontroversielt spørgsmål.

Den centrale ændring er her en ophævelse af forbuddet mod offentliggørelse og udbredelse af utugtige skrifter, medens det tilsvarende forbud vedrørende pornografiske billeder opretholdes.

Dette forslag er i overensstemmelse med flertalsindstillingen fra straffelovsrådet, medens et af rådets medlemmer er gået ind for at opretholde den gældende regel i § 234, eventuelt i forbindelse med en vis begrænsning af pornografibegrebet gennem praksis eller lovændring.

Jeg vil gerne sige, at det efter min mening kan være noget tvivlsomt, hvilken stilling man bør tage til spørgsmålet om ændring af § 234, stk. 1, og jeg er naturligvis helt indforstået med at drøfte andre løsninger end den, jeg har valgt i lovforslaget.

I overvejelserne vil vel navnlig melde sig to spørgsmål: på den ene side spørgsmålet, om forbuddet mod utugtige skrifter bør ophæves — på den anden side spørgsmålet, om man i bekræftende fald bør drage den konsekvens også at ophæve det tilsvarende forbud vedrørende billeder.

Inden jeg går nærmere ind på disse spørgsmål, synes jeg, der kan være grund til at advare imod at overvurdere spørgsmålenes betydning. Jeg er enig med straffelovsrådet, når dette udtaler, at det ville være urigtigt, om man betragtede den gældende regel som en alvorlig hæmning for den litterære ytringsfrihed. Gennem domspraksis er det fastslået, at de gældende forbud mod utugtige skrifter og billeder skal fortolkes snævert.

Når jeg har valgt at gå ind for ophævelse af forbuddet mod de utugtige skrifter, er det